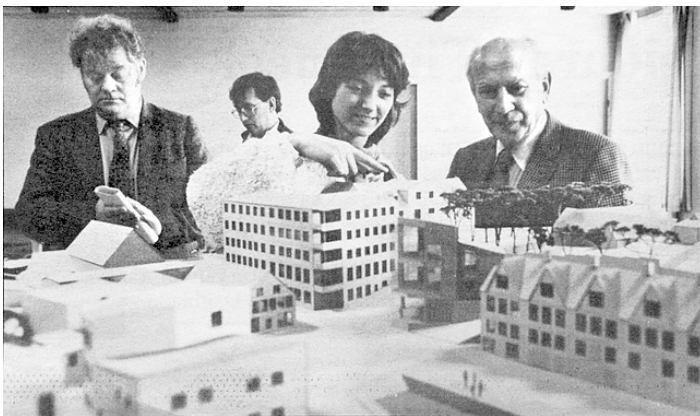

TÁ PERLAN VARÐ JARÐAÐ

Í sambandi við, at ein »uppihaldstrappa« nú verður bygd á staðnum, har Perlan stóð, endurprenta vit grein, sum varð prentað í Sosialinum tann 17. september í 1998, tá 15 ár vóru liðin, síðani Perlan var tikin niður. Niclas Johannesen, blaðmaður á Sosialinum, skrivaði:

Mong uppskot hava verið um nýggja Perlu. Her sæst Jónhild Johannesen, arkitekt, við einum uppskoti, sum hon eftir øllum at døma visir býráðslimunum Leivi Johannsen, Tórfinn Smith og Essa Arge

Forsíðan á Sosialum 20. september 1983

Andrias Berg førði brøytina, sum reiv Perluna niður. Nú stendur hann fyri arbeiðinum at gera »uppihaldstrappuna« á Perlugrund

Tað var í náttarmyrkrinum 17. september í 1983, at tónleika- og sjónleika-staðurin Perlan – elskað og hatað av havnarborgarum – undir dramatiskum umstøðum og í trá við býráðssamtýkt varð javnað við jørðina

Tórshavnar Býráð arbeiðdi skjótt og effektivt, tá politiska stríðið um Perluna eftir togan aftur og fram endaði við einum 7-6 meiriluta í býráðnumsum, sum ynskti at perlan skuldi takast niður.

Eina viku aftan á samtyktina varð Perlan burtur. Í náttarmyrkrinum tann 17. september 1983 sendi býráðið sínar menn at gera arbeiðið liðugt. Og áðrenn tann fyrsti jazztónleikarin hevði fingið gníggjað sær svøvnin úr eygunum, varð Perlan søga.

Eitt øgiligt rok spurdis burtúr. At talan var um politiskar rossahandlar ivaðust perlufólkini ikki í. Stutt undan hevði meiriluti ikki verið fyri at taka Perluna niður. Býráðið hevði enn tá nakrar fáa mánaðir frammanundan

brúkt 400.000 krónur at gera takið á Perluni í stand.

Men av eini játan upp á tilsamans 600.000 krónur, endaði politiska togtoganin við, at tær síðstu 200.000 krónurnar skuldu brúkast til at burturbeina Perluna. Og so mátti tak vera tak.

Nátt

Heðin Mortensen var um hetta mundið formaður í mentamálanevndini hjá Tórshavnar býráð. Í dag er hann næstformaður í somu nevnd (altso í 1998 red.)

– Hvat sigur tú? Eru tað fimtan á síðani? Sum tíðin gongur skjótt, sigur Heðin og vátta, at býráðið hevði sera góðan varhuga av, at varð ikki handlað skjótt í náttarinnar myrkri, so hvødu verið øgilig ótmæli. Og hesum vildi býráðið sleppa undan.

Heðin Mortensen heldur fast um, at tað var rætt at taka Perluna niður á sinni.

– Perlan var í sera vánaligum standi. Kom eldur í, brann hon niður

alt fyri eitt. Somuleiðis var gólvið um at detta niður, minnst Heðin Mortensen.

Oasa

Perlan var um hetta mundið eitt slag av oasis fyri tónleika- og sjónleikarlívið í Havn. Eitt bíligt stað.

– Ja, eitt frálígt stað – tú kanst kalla tað discountstað – sigur Kristian Blak, sum eisini var mitt í rokanum um hetta mundið.

Og sambært formminum í Tutl, so var tað ikki júst elegansa, ið eyðkendi politiska handalagið í prelustríðnum.

– Avgerðin um at taka Perluna niður kom púra óvart á okkum, sum brúktu Perluna. Talan var um eitt stað, har tað kreativa umhvørvið av álvara blómaði. Vit vóru nógv, sum um hetta mundið arbeiðdu langt út á næturnar ókeypis. Talan var um eitt slag av institutið, minnst Kristian Blak.

Sodavatnsís

Kristian Blak, ið framvegis er virkin

tónleiar og formaður í Plátufelagnum Tutl, og sum í 1975 var við til at stovna Jazzfelagið, minnst framvegis, hvussu tey, ið hildu til í Perluni fingið lyfti frá brýðabum um, at annar almennur tónleikastaður nokk skuldi koma í stað. Men tað hendi ongantíð á tann hátt, sum hann hevði vónað.

– Býráðið gjørdi ein tónleikaskúla. Men einki alment spælistað. Eitt tíðarskeið sluppu vit at læna býráðshølini Yvir við Strond – Djónastovu, men tá myndugleikarnir funnu út av, at vit høvdu bjóðað okkara limum pilsnaraøl, so vóru vit blakað út. Eg veit ikki, um tey høvdu roknað við, at vit skuldu sita og eta sotavatnsís til bluestónleik, sigur Kristian, og leggur dent á, at hann ivast onga løtu í, at eitt fast alment tónleikastað, har fólk hittust at hoyra blues, jazz, rock – ja, allan tónleik – heldur fyribyrgir enn elvir til óleivnað og kriminalitet.

– So hevur tú um ikki annað okkurt skilagott at gera, meðan tú

drekur øl, leggur hann afturat.

Eitt tíðarskeið var Bládýpi eisin á skránni. Men hesin staður lá mitt í bygdum øki, og larmuvin órógvandi grannalagið. Og tá so heldur einki skeinkiloyvi var latið Bládýpinum, fór staðið líka sum í søguna.

Gras

Tað Kristian sigur seg sakna er eitt stað, har tónleikarar, ið spæla júst tað slagið av tónleiki teir og tær brenna fyri, sleppa at spæla, uttan at skula liggja á knøunum og bøna um vælvild.

– Og um býráðið ikki kennir definitiðina av einum almennum spælistað, so eru skrivaðar tjúkkar bøkur um hetta, sigur Kristian Blak.

Hann vísir til, at allar kanningar – eitt nú í býnum so sum Trondheim, Aberdeen, Göteborg – vísa, at alment stuðlað spælistað fáa tónleikin av vaksa í býnum.

Har Perlan stóð fyri fimtan árum síðani veksur nú gras, endar Niclas Johannesen greinina.